

Notat

Danske Fysioterapeuter

Til:

Dato:
10-11-20

Cc:

Udarbejdet af:
Anders Lindved Lorentzen

Sammenfatning - tilbagemeldinger på eftersynsgruppens anbefalinger

Projektgruppen der har arbejdet med eftersynet af Danske Fysioterapeuters politiske struktur, udsendte d. 14. september 2020 deres anbefalinger i høring.

Dansk Selskab for Fysioterapi (DSF) og de 17 faglige selskaber¹, regionsbestyrelsen i Region Sjælland, Sektionen for arbejdstagere, lejere og selvstændige uden arbejdsgiveransvar (SALS), praksiskonsulenterne på fysioterapiområdet, Udvalget for lønmodtager overenskomster (UFLO), Lederrådet Region Syddanmark, Region Nordjylland, Region Midtjylland, Region, Hovedstaden, AMR-rådet TR-netværket Nordjylland, TR-rådet, Erhvervsnetværk for Frie Praktiserende Fysioterapeuter (EFPF), Praktiserende Fysioterapeuter (PF), Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte og Udvalget for Praksisoverenskomst har afgivet kommentarer.

Generelle kommentarer

Praksiskonsulenterne stiller sig overordnet tvivlende overfor præmissen om, at Danske Fysioterapeuters medlemmer gerne vil inddrages mere – de ønsker i højere grad at blive serviceret, hvilket de mener understøttes af Medlemsundersøgelsen fra 2017.

EFPF roser overordnet processen med at komme tættere på medlemmerne men mener samtidig, at anbefalingerne på en række områder vil betyde, at man risikerer at komme længere væk fra medlemmerne, og at magten centraliseres.

PF savner en rød tråd gennem processen fra formål, metoder, dataopsamling til oplæggets konklusioner og ønsker større transparens vedrørende proces, baggrundsmateriale og anbefalinger. Dog findes det positivt, at oplægget er sendt til kommentering. PF forholdt sig kritisk til, hvorledes medlemmernes ønske om medlemsinddragelse er afdækket – blandt andet da begrebet inddragelse kan tolkes på mange måder. Sammen pointe blev fremsat i **UP**. Det er **PF's** indtryk, at fysioterapeuter er meget fagligt engagerede, men PF er kritiske overfor, om der ønskes øget inddragelse i fagpolitisk frivilligt arbejde, som er et bærende element i oplægget.

¹ Har leveret et samlet høringssvar. Herudover har Dansk Selskab for Pædiatrisk Fysioterapi og Dansk Selskab for Sportsfysioterapi også indsendt egne høringssvar.

TR-netværk Nordjylland peger på at ideen med decentralisering er god, men sætter spørgsmålstegn ved, om man opnår det med anbefalingerne.

Dansk Selskab for Sportsfysioterapi (DSSF), mener ikke at *"undersøgelsen og anbefalingerne favner hensigten med opgaven og tilgodeser medlemmernes inddragelse og engagement i Danske Fysioterapeuter"*. **DSSF** mener, at der mangler en gennemgang, analyse og ændringsforslag til strukturen omkring professionel og faglig udvikling. DSSF stiller sig undrende over, hvorledes projektet og analysearbejdet er designet og hvordan de tre temaer, som var genstand for drøftelserne på dialogmødet, er opstået.

Dansk Selskab for Fysioterapi og de 17 faglige selskaber (DSF) peger på, at hvis man skal opfylde de forventninger, der er til foreningens struktur, så er det faglige aspekt helt centralt at inddrage, da faget er det, der binder fysioterapeuter sammen, at fag og politik skal gå hånd i hånd, samt at det især er omkring fagligheden – blandt andet i de faglige selskaber - at fysioterapeuter er aktive og allerede nu i høj grad arbejder på frivillig basis. Det faglige aspekt er derfor centralt i en fremtidssikret struktur, der tilgodeser medlemmernes behov og understøtter foreningens kerneopgaver og strategiske ambitioner.

Metodisk kritiserer **DSF**, at:

- Der ikke er en begrundelse for de fravalg, der er foretaget fra beslutningen på repræsentantskabet 2018 til formuleringen af formålet, som det fremgår af debatoplægget
- Der er foretaget en omfattende dataindsamling, men begrundelsen for denne i form af et analysedesign er ikke fremlagt. Derudover er processen fra dataindsamling til fremkomst af de tre temaer ikke transparent.
- De tre temaer er universelle og bidrager ikke med et særligt fysioterapeutisk særkende.
- Der mangler en kobling mellem de tre temaer og de anbefalinger, der indgår i debatoplægget

DSF mener overordnet, at der er store metodiske udfordringer, og at eftersynet ikke er bygget på en medlemsinvolverende proces, som det ellers var forudsat og konkluderer derfor, at anbefalingerne i forsvindende grad hviler på medlemsinvolvering. DSF mener i stedet, at de er baseret på hovedbestyrelsens og/eller projektgruppens prioriteringer i forhold til de oprindelige forslag fra repræsentantskabsmødet 2018.

Kritik af dataindsamling, analyse og medlemsinvolvering

DSF mener, at der er sket store og ubegrundede fravalg fra det opdrag til eftersynet, der blev givet på repræsentantskabsmødet i 2018, til at formålet med eftersynet blev konkretiseret til *flere aktive medlemmer der bidrager til det faglige og professionelle fællesskab, og at Danske Fysioterapeuter skal have maksimal politisk indflydelse*.

DSF påpeger videre, at der er aspekter fra opdraget, der ikke er medtaget i eftersynet, nemlig styrkelse af den decentrale medlemservice, styrkelse af sammenhængen mellem den centrale og decentrale del i medlems servicen samt udvikling af support til TR, AMIR og SU-medlemmer.

Det påpeges videre, at det ikke er eksplicit, hvordan anbefalingerne vil medvirke til at styrke den landspolitiske styring, give mere politisk tilstedeværelse og synlighed overfor medlemmer samt øge den politiske handlekraft.

Kritik af analysedesign og utilstrækkelig transparens ved brug af indsamlet data

DSF kritiserer, at det ikke er transparent, hvordan respondenterne er defineret, eller om de er repræsentative. Videre anføres det, at det ikke er tydeligt, hvordan interviews og dialogproces i råd, nævn, udvalg vedr. medlemmers håb, bekymringer værdier mv. kobles til et eftersyn af den politiske struktur. Det kritiseres generelt, at det ikke er tydeligt beskrevet, hvordan de enkelte dele af dataindsamlingen bidrager til analysen, og hvorfor den aktuelle tilgang er valgt. Yderligere kritiseres det, at der ikke er eksplicite beskrivelser, "mellemløbet" el. lign fra analyseprocessen, hvilket gør det svært at følge medlemmernes bidrag til de endelige anbefalinger. Dette gælder ligeledes de input, der blev indsamlet på dialogmødet, hvorfor det fremstår tilfældigt hvilke nedslag, der er trukket ud fra drøftelserne, bliver det anført.

Mangelfuldt fysioterapeutisk islæt

DSF kritiserer, at de tre temaer fremstår som universelle, og at der ikke er noget særegent fysioterapeutisk i dem. Videre kritiseres det, at temaerne ikke eksplicit kan genfindes i debatoplægget.

Mangelfuldt grundlag for anbefalingerne

DSF mener at de metodiske udfordringer, samt at det faglige aspekt ikke har været indtænkt, gør at anbefalingerne mangler et solidt grundlag, omend det påpeges, at det ikke har været en del af opgøret at indtænke hverken den faglige del af foreningen eller inddrage samspillet mellem fag og politik. DSF mener, at man for at kunne formulere en række konkrete anbefalinger skal lave en helhedsanalyse, hvor både det politiske og faglige aspekt er indtænkt, og hvor både politiske og faglige nøglepersoner er involverede. For at komme videre mener DSF, at det er nødvendigt med en helhedsanalyse, der dels omfatter det faglige og det politiske område og dels er designet og gennemført på et stærkere metodisk grundlag og med reel medlemsinddragelse samt transparens i processer og resultater. DSF efterlyser videre en reel analyse af strukturen, der inkluderer en evaluering af effekten af de nuværende og fremtidige prioriteringer i ressourceforbrug og inddragelse af kompetencer hos både fagpolitikere, faglige selskaber og andre medlemmer af foreningen, samt grundlæggende drøftelser af hvordan foreningens midler anvendes, og hvordan der sikres transparens i disse prioriteringer.

Bemærkninger vedr. forslag om repræsentantskabet

Flere direkte valgte, repræsentativitet og klyngeformænds plads i repræsentantskabet

Praksiskonsulenterne mener, at det er kontraintuitivt, at man på den ene side ønsker mere medlemsinddragelse og på den anden side fratager faglige selskaber og fraktioner deres nuværende mulighed for at blive valgt til repræsentantskabet. Videre anses det som urimeligt at forvente, at aktive fra faglige selskaber og fraktioner også skal være aktive i klynger for at kunne komme i betragtning til repræsentantskabet. I stedet foreslås det, at faglige selskaber og fraktioner bibeholder en eller anden form for repræsentation. **PF og UP** mener, at det er vigtigt med bred repræsentation i repræsentantskabet og at forslaget ikke sikrer dette. **Region Hovedstaden** kan ligeledes være bekymret for repræsentativiteten i repræsentantskabet. På den ene side påpeges det, at det er noget rod, at klyngeformænd får plads i repræsentantskabet, på den anden side sikrer man, at alle egne af landet er repræsenteret.

DSF mener, at det er vigtigt, at både det politiske og faglige ben af foreningen er sikret repræsentation i repræsentantskabet, og mener samtidig at man kun sikrer en let og direkte vej til repræsentantskabet for de 33 direkte valgte, men at argumentet ikke holder i forhold til klyngeformænd, der allerede har opnået en tillidspost. **EFPF** er bekymrede for, at man mister det faglige ben i repræsentantskabet, ved at klyngeformænd får plads på bekostning af faglige selskaber og fraktioner.

I **UP** bliver der peget på at der er for mange direkte valgte i forslaget. Det frygtes at nogen vil stille op på en enkelt sag. Det anses som en fordel at have bredere kendskab til dagsordener i foreningen ved at sidde med i andre råd, nævn, udvalg. Videre er der en bekymring for om praksis kommer til at fylde for lidt – der er således for store muligheder for at ”kuppe” valget – både for offentligt og privattansatte. Det anføres, videre at tillidsvalgte bør være sikret plads i repræsentantskabet. **Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte** frygter at forslaget vil medføre en yderligere marginalisering af praktiserende fysioterapeuter og herunder arbejdsgivere, da man frygter, at repræsentantskabet i endnu højere grad end i dag kommer til at bestå af fysioterapeuter fra den offentlige sektor. Frygten er, at det bliver andre end fysioterapeuter, der arbejder i praksissektoren, som kommer til at træffe beslutning om emner, der udelukkende handler om praksissektoren.

Dansk Selskab for Pædiatrisk Fysioterapi (DSPF) mener ikke, at den foreslåede sammensætning af repræsentantskabet er hensigtsmæssigt, da det fysioterapeuter har tilfælles med hinanden er faglighed og ikke geografi. Derfor vil en klyngestruktur ikke skabe sammenhold men tværtimod modarbejde den faglige kerne i det politiske arbejde. DSPF mener, at det er politisk engagement og ikke geografi, der skal afgøre, hvem der får plads i repræsentantskabet.

Region Nordjylland mener, at det er svært at vurdere forslaget til sammensætning, da meget afhænger af klyngestrukturen, som man er i mod. Dog er der en bekymring for, om alle sektorer sikres indflydelse, når faste pladser i repræsentantskabet fjernes.

Region Midtjylland peger på, at direkte valg til repræsentantskabet kræver stort fokus på formidling af politisk stof og er optaget af, hvordan der sikres bred repræsentation, men er ikke bekymret for om SU, TR mv. vil finde vej til repræsentantskabet. Den sidste pointe er **TR-rådet** enige i.

UFLO peger på, at det er positivt med frie pladser til repræsentantskabet, men at klyngeformændene måske ikke automatisk skal have en plads i repræsentantskabet. **Region Sjælland** er umiddelbart åben for at flere vælges direkte til repræsentantskabet. Det er **Region Syddanmark** også, men det påpeges, at en stor del af repræsentantskabet som i dag skal vælges blandt regionsbestyrelsesmedlemmer. **DSSF** mener, at der er fordele i, at medlemmer kan vælges direkte til repræsentantskabet, men sætter spørgsmålstegn ved klyngerne og klyngeformændenes repræsentation. **Lederrådet** mener, at det er interessant, at flere vælges ved direkte valg uden om regionsbestyrelsen, men at kontinuiteten kan være svært at opretholde, når der er mange valg. **TR-rådet** peger på, at flere frie pladser kan rumme fordele, men at det kan rykke magten, give folk med enkeltsager uforholdsmæssigt meget magt og mener endelig, at det er en fordel, at folk er forankret i ”noget”. Der bliver også peget på, at det er for tidligt at ændre på antallet af frie pladser fra de nuværende 5.

Fremmødevalg

I forhold til forslaget om fysisk fremmøde mener **UFLO**, at det vil give mere kvalificerede valg samt understøtte at flere fysioterapeuter møder flere. **UFLO** mener videre, at man med fordel kan afholde

valg med fysisk fremmøde til klynger og repræsentantskabet samtidigt, så der kan tiltrækkes flere medlemmer. Samtidig påpeges det, at elektroniske valg skal fastholdes, da man ellers vil ekskludere mange fra at deltage. **Region Sjælland, Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte og Region Nordjylland** peger på, at tanken om fremmødevalg er god. Region Sjælland mener dog, at man skal være opmærksom på, om man kan få nogen til at møde op til dem, mens Region Nordjylland påpeger, at virtuel deltagelse og afstemning skal være mulig. **Region Midtjylland og TR-rådet** mener at tanken om fremmødevalg er spændende, men kan virke ekskluderende. **Region Syddanmark og DSPF** mener, at fremmødevalg vil være en barriere for at deltage i demokratiet. Sidstnævnte foreslår i stedet, at man udvider mulighederne for at stemme udover den nuværende elektroniske afstemning, hvis man vil ændre noget. **EFPF** mener, at man med fremmødevalg vil knægte ytringsfriheden, da ingen vil turde at stille sig op og stemme mod klinikejere. **PF og UP** er ligeledes skeptiske, da de mener, at det vil afholde nogle medlemmer fra den demokratiske proces på grund af geografiske, arbejdsmæssige og andre udfordringer.

Treårige repræsentantskabsperioder

I henhold til forslaget om tre-årige repræsentantskabsperioder pegede flere i **UFLO samt TR-rådet og AMR-rådet** på, at det kunne være fornuftigt. Det samme gør **Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte**. **SALS** peger omvendt på, at en treårig repræsentantskabsperiode giver hovedbestyrelsen mulighed for at køre sololøb i en lang periode og peger videre på, at det er en god idé med dialogmøder mellem repræsentantskabsmøderne. **Region Sjælland og Region Syddanmark** bemærker, at tre-årige repræsentantskabsperioder giver bedre mulighed for at arbejde med strategiske indsatser mellem repræsentantskabsmøderne. Region Sjælland gør dog opmærksom på, at en længere periode muligvis kan afholde nogen fra at stille op, og at det vil skabe udfordringer ift. de nuværende valgperioder for regionsbestyrelsesmedlemmer. **DSPF og Region Nordjylland** mener godt, at repræsentantskabsperioden kan udvides til tre år. Sidstnævnte påpeger dog, at forslaget om, at repræsentanter til gengæld får mere indflydelse på dialogmødets dagsorden kan skabe forvirring i forhold til at kunne kende forskel på dialogmøder og repræsentantskabsmøder.

Region Midtjylland er delt på spørgsmålet om længere repræsentantskabsperiode.

Hovedbestyrelsen

Næstformand

DSSF mener, at tiden er moden til en næstformand for Danske Fysioterapeuter. Lederrådet mener, at en næstformand vil give politisk styrke. **Region Hovedstaden** mener, at det er vigtigt at få styrket det centrale politiske led, og at det er en overvejelse værd, at der vælges to næstformænd for at skabe dynamik. Der peges også på, at man kunne have 4-5 næstformænd, der dækker hver deres geografiske område og evt. også et "fagområde."

PF mener, at en næstformand i foreningen er prøvet og har vist sig uhensigtsmæssig, men mener i stedet, at man kan overveje, om der skal være to næstformænd for at skabe bedre dynamik og styrke den politiske handlekraft. Dette blev også fremført i **UP** – men omvendt blev det også nævnt at

en næstformand kan give noget politisk gennemslagskraft. For at finansiere flere næstformænd, spørger **PF**, om der skal være fem regionsformænd eller om 3 kunne være en mulighed, om regionsformændene skal være halvtidshverv, om de kan løse flere opgaver centralt, og om drift og udvikling af Danske Fysioterapeuter bedst løses ved økonomisk prioritering af lønnede tillidshverv eller ansættelser i sekretariatet. Både **UFLO og praksiskonsulenterne** mener, at det skal undersøges, om regionsformænd ikke i højere grad kan aflaste formanden, hvis der er behov herfor, i stedet for at vælge en næstformand.

UFLO og Region Syddanmark mener, at der godt kan være behov for en næstformand. Førstnævnte påpeger dog, at det er vigtigere med en regional/lokal opgradering end en næstformand. **Region Nordjylland** mener ligeledes, at der bør oprustes med næstformænd i regionerne frem for en central næstformand, da der lokalt ikke er fulgt ressourcer med som følge af et stigende antal medlemmer og en generelt meget mere krævende opgave.

DSPF mener, at det er acceptabelt med en næstformand, hvis der er behov herfor, men at det kan have en uheldig effekt på demokratiet i hovedbestyrelsen, da det formodes, at en næstformand vil stemme det samme som en formand. **Region Midtjylland** peger på, at en næstformand skal være en politisk opnormering, der giver mere forening (kontra mere formand), men er obs. på dels økonomi og hvordan man sikrer, det er den rette kvinde/mand til jobbet. **TR-rådet** og **AMR-rådet** er delt på spørgsmålet om hvorvidt der er behov for en næstformand.

SALS bemærker, at en fuldtidshonoreret næstformand vil medføre øget centralisering.

UFLO, SALS, DSSF, Region Nordjylland, EFPF og Region Sjælland peger på, at der er behov for en tydelig beskrivelse af formandens og næstformandens opgaver, hvis man vælger at gå den vej. **Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte** er enig heri og har svært ved at tilslutte sig forslaget, så længe det ikke er tydeligere. **DSSF** foreslår i den forbindelse, formanden som foreningens politiske formidler til politiske samarbejdspartnere, folketinget, politiske partier mm., og at næstformand forvalter og formidler den politiske styring ind i organisationen i samarbejde med regionsformændene. Videre foreslår **DSSF**, at både formand og næstformand vælges af medlemmerne ved direkte valg, og at formand og næstformand ikke stiller op som et makkerpar.

Praksiskonsulenterne mener, at det er uklart, hvilke opgaver der ikke løses i dag, som retfærdiggør et behov for en næstformand. Dette bør afklares gennem en medlemsundersøgelse af hvilke opgaver, det opleves, at der bliver løst og hvilke der ikke gør.

SALS gør opmærksom på, at et en fuldtidshonoreret næstformand vil kræve meget politisk koordinering med formanden.

SALS bemærker, at en næstformand vil være en tung økonomisk post, og at det bør overvejes om pengene ikke kan bruges bedre.

Udvidelse af hovedbestyrelsen og mulighed for at flertallet vælges på repræsentantskabsmødet

UFLO, Region Syddanmark og Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte ser positivt på en udvidelse af hovedbestyrelsen. Sidstnævnte påpeger, at de også kan tilslutte sig, at et flertal af hovedbestyrelsens medlemmer vælges på repræsentantskabsmødet.

Region Midtjylland er delt på spørgsmålet om udvidelse af hovedbestyrelsen. Flere i **TR-rådet** ser gerne en udvidelse af hovedbestyrelsen af hensyn til demokratiet. **PF** ser gerne en udvidelse af hovedbestyrelsen for at sikre bredere repræsentation af forskellige grene af foreningen.

I forhold til forslaget om at størstedelen af hovedbestyrelsesmedlemmer skal vælges på repræsentantskabsmødet, anfører **Region Sjælland**, at det kan være fornuftigt, hvis tingene skulle køre helt skævt, men at det måske også vil kunne medføre en konstant kamp om at "vælde" hovedbestyrelsen. **Region Nordjylland** påpeger at argumentationen om, at hovedbestyrelsen skal kunne væltes på et repræsentantskabsmødet, er en tænkt løsning, som man ikke går ind for, men at man godt kan gå ind for at udvide antallet af hovedbestyrelsesmedlemmer ud fra et ønske om, at flest mulige medlemmer kan se sig repræsenteret i hovedbestyrelsen. **EFPF** ser også positivt på en udvidelse af hovedbestyrelsen, men mener ikke at pladserne skal øremærkes sektionerne eller DSF, da det vil skævvride medlemsdemokratiet. I **UP** blev det nævnt, at det er positivt med flere repræsentantskabsvalgte end fuldtidshonorerede politikere i hovedbestyrelsen.

Observatørposter i hovedbestyrelsen

UFLO og TR-rådet mener ikke, at der skal være observatører i hovedbestyrelsen – der skal gives fuldgyldige pladser eller ingenting. **Region Syddanmark** mener, at det nøje skal overvejes, om det er hensigtsmæssigt med observatørposter til DSF og sektionerne. **Region Nordjylland** mener, at hvis formanden for DSF skal have en observatørpost, så bør sektionsformænd også, da disse tilsammen repræsenterer flere medlemmer.

Praksiskonsulenterne mener omvendt, at DSF godt kan få en observatørpost for at sikre, at DSF ved, hvilken retning Danske Fysioterapeuter arbejder i, så de ikke utilsigtet kommer til at modarbejde. **DSSF** mener, at DSF's formand og næstformand som minimum bør have en observatørplads i hovedbestyrelsen, da det vil sikre sammenhæng og gennemsigtighed.

DSPF mener, at DSF bør have en fuldgyldig plads i hovedbestyrelsen for at styrke samarbejdet med Danske Fysioterapeuter. **DSF** mener, at de bør være repræsenteret i hovedbestyrelsen for at sikre det faglige grundlag samt sikre tæt samarbejde og koordinering.

Sektioner

UFLO, SALS, Region Sjælland, Region Syddanmark, DSPF, Region Midtjylland, Praksiskonsulenter AMR-rådet, TR-rådet og Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte peger på, at sektionerne indtil videre skal bibeholdes som i dag. Sidstnævnte vil også være positivt indstillet ift. at flere opgaver i fremtiden lægges over i sektionen.

Praksiskonsulenterne peger på, at sektionerne bør have mandat til selv at definere deres opgaver, og at arbejdsgiversektionen selv bør kunne afgøre størrelsen på deres kontingent. **PF og Region Hovedstaden** efterspørger en beskrivelse af mandat og opgaveportefølje for de to sektioner. **PF** mener, at sektionerne skal have et klart opdrag og eget råderum til at handle indenfor dette – eksempelvis i forhold til at arbejdsgiversektionen selv skal kunne beslutte hvilket ekstrakontingent, sektionens medlemmer skal betale. Øget medlemsindflydelse er således ikke muligt, som sektionerne er i dag, anføres det.

UFLO mener, at man på sigt kan overveje at dele opgaverne, så UFLO bliver en ren OK-følgegruppe samt overveje, om det giver mening, at SALS og UFLO kører parallelt.

Videre peger **UFLO og TR-rådet** på, at det er naturligt, at der er politisk forankring via formanden i forhold til de offentlige overenskomstforhandlinger. **Region Midtjylland** understreger, at forhandlingsretten skal blive hos foreningen.

Lederrådet peger på, at det er et problem, at strukturen internt i UFLO og UP ikke er behandlet grundigere i eftersynet.

Region Nordjylland påpeger, at det vil være relevant at de to sektionsbestyrelser samt UFLO og UP ser på, hvordan opgaverne skal løses fremadrettet, men at det er vigtigt med to ligeværdige og uafhængige instanser, der kan forhandle minimumskontrakter og lign.

EFPF peger på, at arbejdsgiversektionen ikke repræsenterer det samme antal medlemmer som ansatte/lejere og derfor ikke skal have samme repræsentation i alle de udvalg, de indgår i. Der peges videre på, at UP og SU skal nytænkes, så de afspejler hvor stor en del fysioterapeuter, der er organiseret uden for den offentlige sygeforsikring. I forhold til forhandlingsret peges der på at den skal være *"...styret af DFYS, men med repræsentant fra faget = DSF og sektionerne (PF og Frie) + (ansatte og lejere).*

Lokal struktur

Region Sjælland, Region Nordjylland og Region Syddanmark kan ikke bakke op om klyngestrukturen, men ønsker at bibeholde regionsbestyrelserne som i dag. Hvis det skal være, kan en region køre det som et forsøg inden det bredes ud. **TR-netværket Nordjylland** kan ikke se Region Nordjylland ind i den organisering, som foreslås.

Region Syddanmark forslår at afvente en sundhedsreform, og se om der sker strukturelle ændringer. **Region Nordjylland** mener, at hvis klyngestrukturen alligevel vedtages, så skal der også afsættes økonomi til frikøb af klyngeformænd.

Overordnet mener **Region Nordjylland** ikke at ønsket om flere aktive medlemmer og maksimal politisk indflydelse opnås med klyngestrukturen, men at der er behov for regionale næstformænd eller regionale sekretariater, som kan understøtte medlemmerne i at blive mere aktive.

Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte savner en bedre argumentation for at klyngedannelse er den rigtige vej at gå.

TR-rådet finder det interessant med inddeling i mindre geografiske enheder, men at der i nogen klynger vil være lange geografiske afstande.

PF ser mange muligheder men ligeledes mange faldgrupper i klyngerne.

Region Hovedstaden peger på, at klyngeformænd skal være lokalt forankret, at der skal være en tydelig facilitering af klyngerne og understøttelse med f.eks praktisk hjælp, samt at det skal være muligt at frikøbe klyngemedlemmer til opgaver, hvis det giver mening.

SALS bemærker, at en klyngestruktur skal understøtte samarbejde mellem offentlige og private medlemmer, og at det er vigtigt, at det decentrale engagement understøttes. Samtidig peges der på, at man skal passe på med at centralisere decentraliseringen ved at presse lokale ildsjæle ind i en central fastlagt struktur.

Forenkling, decentralisering og afstand til "toppen"

SALS foreslår, at det skal være nemt at vise engagement, ved at ildsjæle skal kunne få x antal timer med konsulentsparring og et beløb til et initiativ, de gerne vil lave.

SALS gør opmærksom på, at der generelt bør være færre organer, bestyrelser, udvalg mv., og at den lokale struktur skal rumme mulighed for regionale og kulturelle forskelle, hvilket vurderes ikke at være tilfældet med den foreslåede klyngestruktur.

TR-netværk Nordjylland sætter spørgsmålstegn ved, om der er tale om decentralisering, når der flyttes penge fra regionen til hovedbestyrelsen (næstformand).

Videre mener **Region Sjælland og AMR-rådet** at det, at der foreslås endnu et led i strukturen gør, at der bliver længere til "toppen," og at endnu en formandstitel vil skabe forvirring. **EFPF** peger på, at det at man beholder regionsformænd og indfører klynger vil betyde et demokratisk led mere og dermed længere afstand til medlemmerne

Lederrådet peger på, at regionsformændene kommer til at være langt væk fra medlemmerne, og at klyngerne og klyngeformændenes rolle er for usikker.

Beslutningsgrundlaget

DSF peger på, at en beslutning om at indføre en ny lokal struktur bør underbygges af en overordnet prioritering af, hvordan foreningen skal bruges sine ressourcer (herunder på sekretariat) – og at en sådan prioritering bør bygge på dels en forudgående samlet analyse og dels en efterfølgende åben og medlemsinvolverende dialog.

DSSF mener, at forslaget om klynger fremstår ufærdigt, og at det er uklart hvordan klyngerne og reduktion af regionsbestyrelser fremmer politisk indflydelse blandt medlemmerne.

Region Sjælland, EFPF, DSF og Region Nordjylland, TR-rådet, PF og Region Midtjylland påpeger, at der mangler en klar opgaveportefølje for klyngeformændene herunder snitfladerne ift. regionsformanden samt hvilken økonomi, der vil være tilgængelig for klyngerne og hvad de præcist skal lave. **DSF** opfordrer videre til, at der i denne forbindelse foretages en samlet analyse af foreningens anvendelse af ressourcer (herunder sekretariat) og prioriteringer, og mener desuden at en fagforening bør understøtte, at medlemmer sikres rimelige forhold for deres indsats. **Region Midtjylland** spørger, hvordan man måler på, om klyngerne er en succes, samt hvordan man vil sikre, at de beskæftiger sig med politik.

PF mener, at det er urealistisk at skulle være klyngeformand for 2000 medlemmer, hvis rollen base-res på frivillighed. Samtidig efterspørges afklaring på en række punkter. Eksempelvis hvor i sekretariatet klyngerne skal serviceres, om det er regionsformændene, der skal betjene klyngerne, om der

kan sikres input fra alle sektorer, om en klyngeformand, der repræsenterer 61 medlemmer, har samme mandat i repræsentantskabet, som en der repræsenterer 2000, hvilke succeskriterier der er for klyngerne, og om man kommer til at miste noget ved at få meget mindre regionsbestyrelser. Det sidste blev også nævnt i **UP**.

Repræsentation i klyngerne og økonomi

DSSF mener, at det er uklart, hvordan man vil sikre repræsentanter fra forskellige sektorer i klyngerne.

Praksiskonsulenterne kan godt støtte tanken om klynger, men mener at det skal sikres, at hver sektor får et politisk mandat og økonomi i klyngerne til at varetage sektorspecifikke indsatser, udviklingstiltag mv. Det bør præciseres hvilke midler til aktiviteter, der vil være tilgængelige i hver klynge – f.eks. i forhold til kvalitetsudvikling- og implementering.

UP peger ligeledes på hvordan man sikrer repræsentativitet i klynger, og at der er risiko for at praksis kommer til at fylde for lidt. **Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte** er nervøse for, at offentligt ansatte i endnu højere grad kommer til at præge repræsentantskabets sammensætning, da der er risiko for at mange klyngeformænd, netop vil være offentligt ansatte. For at imødekomme dette kunne det overvejes at lave reguleringsmekanismer, der minimerer den risiko.

Praksiskonsulenterne peger på, at klyngeformænd skal honoreres på en eller anden vis og at det skal ske alt efter størrelsen på klyngen. Ligeledes skal forskellen på klyngestørrelsen betyde, at klyngeformændene stemmer med forskellige vægte i regionsbestyrelsen alt efter klyngens størrelse.

Region Sjælland peger på, at man kan risikere, at klyngeformændene indenfor en region vil have samme særinteresse, hvilket er problematisk ift. at sikre bred repræsentation. **Lederrådet** påpeger en lignende bekymring. **Region Nordjylland, og TR-netværket Nordjylland** peger på, at man kan frygte, at nogen stiller op som klyngeformand for at blive valgt til repræsentantskabet og ikke for at levere et stykke arbejde lokalt. Videre er det en bekymring, hvorvidt klyngeformænd vil opfattes som upartiske, når disse har jobs i forskellige sektorer. Dette vil ikke være et problem med en fuldtidshonoreret regional næstformand, påpeges det. **PF og Region Hovedstaden** ser det som en udfordring, at klyngeformænd er valgt direkte til repræsentantskabet, da det på den ene side kan afholde medlemmer, der er interesseret i det lokale fagpolitiske arbejde fra at stille op, og på den anden side kan betyde at medlemmer uden interesse i det lokale vil stille op, for at blive valgt til repræsentantskabet. I **UP** blev der peget på samme bekymring. **EFPF** ser en stor risiko for, at for at det bliver de personer, der har råd/tid til at holde fri til møder, samt dem der har en økonomisk interesse i at holde magten i et område, der engagerer sig i klyngerne, og at man derfor kan komme til at afskære lejere og ansatte.

UFLO påpeger, at det bør være muligt at være en del af en anden klynge, end den man er henført til grundet ens bopæl. **Praksiskonsulenterne** mener, at klynge-tilhørsforholdet skal knyttes til arbejdsplads og ikke bopæl.

UFLO er bekymret for, at klyngerne vil medføre at TR og praksiskontaktpersoner forsvinder/mister forankring i Danske Fysioterapeuter. **Region Sjælland og Region Syddanmark** peger på at de til-

lidsvalgte (SU og TR), som er et vigtigt led ud til medlemmerne, kommer til at mangle i regionsbestyrelserne.

Faglighed

DSSF under sig videre over, hvordan lokale klynger skulle kunne varetage, favne og inkludere interesserne blandt de mange forskellige netværksgrupper, som fysioterapeuter er engageret i. Videre undrer DSSF sig over, at de faglige selskaber og DSF ikke nævnes, når der tales faglig udvikling. **DSF** savner overvejelser omkring hvordan et samarbejde mellem klynge og faglige selskaber/DSF eventuelt skulle se ud.

Praksiskonsulenterne ser muligheder i at udvikle kvalitets-klyngepakker identisk med klyngepakker i almen praksis, samt at få etableret et samarbejde mellem fysioterapi- og almen praksisklynger. Praksiskonsulenterne mener, at klyngerne mere er et fagligt perspektiv end en politisk dagsorden

DSPF påpeger, at klyngerne vil øge risikoen for at medlemmer, der arbejder i subspecialiserede funktioner, har akademisk videreuddannelse eller særlige jobfunktioner, ikke vil opleve at møde lige-sindede. DSPF mener videre ikke, at klyngeformændene bør have plads i repræsentantskabet, men at man bør bevare det nuværende system, så medlemmer ikke begrænses til kun at kunne stemme på kandidater fra egen klynge, men i stedet kan stemme på de kandidater, man helst ser i repræsentantskabet. DSPF foreslår i stedet klynger baseret på faglighed med baggrund i specialerne.

Økonomi og aktive medlemmer

UFLO, Region Syddanmark, Region Nordjylland, Region Midtjylland og Region Sjælland, TR-netværk Nordjylland, PF, AMR-rådet, UP og TR-rådet er bekymrede for/tror ikke på at klyngerne vil kunne rekruttere og engagere aktive medlemmer – særligt hvis det er på helt frivillig basis. Nogen peger blandt andet på, at ganske få møder op til fagpolitiske arrangementer i dag. Andre peger desuden på, at der er for stor forskel på klyngernes størrelse, hvor nogle af dem bliver for små (og andre for store så opgaven for klyngeformanden bliver for stor), og at der bliver for mange opgaver til de få, der melder sig. Som eksempel nævner Region Nordjylland et klyngesamarbejde i Thy-Mors, der tidligere har mødtes årligt, men hvor der ikke længere er aktivitet, samt at netværk generelt har svært ved at køre uden hjælp fra regionsformanden. **Lederrådet** mener ligeledes, at klyngerne vil være en sårbar konstruktion, og at det er tvivlsomt, om medlemmerne vil engagere sig i arbejdet uden honorering. **Region Nordjylland** mener ikke, at klyngerne vil få mere politisk engagement ud af medlemmerne, men at man snarere opnår dette med en regional næstformand.

UFLO, TR-rådet og DSF påpeger, at hvis klyngerne skal lykkes, er der behov for penge til arbejdet i klyngerne. **DSF** påpeger videre, at hvis rammerne for klyngeformændene ikke bliver gode nok, kan det medføre centralisering fremfor decentralisering. Der peges videre på, at det giver udfordringer når lønnede og ulønnede kræfter skal samarbejde. **SALS** bemærker, at det er et svært dilemma hvorvidt ildsjæle skal frikøbes, men bemærker at det skal være mere gennemsigtigt, om det politiske arbejde er frivilligt eller mod betaling.

AMR-rådet peger på at for at engagere medlemmer, er der behov for, at repræsentantskabet, hovedbestyrelsen, regionsbestyrelserne og de faglige selskaber skal være bedre til at rammesætte konkrete opgaver, forudbestemt af politiske og fagpolitiske vinde, som man fra hovedbestyrelsen, regionsbestyrelsen og faglige selskaber slår op som "opgaver", som medlemmer derefter kan byde ind på.

PF peger på, at klynger giver mulighed for lokal forankring og facilitering af det tværsektorielle samarbejde og faglig kvalitetssikring til gavn for patienter

Små regionsbestyrelser

Region Nordjylland peger på, at en regionsbestyrelse med kun fire medlemmer er meget lille, hvorfor den vil have svært ved at kunne løfte opgaverne. Herudover menes der ikke, at klyngestrukturen vil sikre bedre understøttelse af regionsformanden, eller sikre at regionsbestyrelsen er mere demokratisk valgt. **TR-netværket Nordjylland** peger på, at hvis for meget baseres på frivillighed, vil presset på regionsformanden blive endnu større - og peger i stedet på muligheden for en regionsnæstformand – eventuelt på deltid.

Andre kommentarer

Region Nordjylland påpeger, at der i regionen opereres med fire klynger, hvor der i anbefalingen kun opereres med tre. Det nævnes også, at den d'hondtske metode favoriserer de store og ikke de små, som det ellers er anført, og spørger på den baggrund, om det er den optimale metode at bruge.

UFLO mener, at grundideen i at komme mere ud blandt medlemmerne og være mere nærværende/engagerende i dagligdagen er god.

Sektionen for arbejdsgivere med lejere og/eller ansatte ønsker, at sektionen har en fast plads i hovedbestyrelsen.

DSPF efterspørger flere faglige visioner i oplægget.

DSSF efterlyser en overordnet gennemgang af den organisatoriske struktur, hvor DSF og de faglige selskaber er tænkt ind. Det påpeges at fagligheden - både i den nuværende organisatoriske struktur og den der foreslås af projektgruppen - er usynlig. DSSF mener, at DSFs bestyrelse skal være ligeværdig med hovedbestyrelsen i organisationsopbygningen for at sikre den faglige legitimitet. Videre oplever **DSSF**, at det er svært at allokere penge til faglig udvikling i Danske Fysioterapeuter og efterlyser derfor et økonomisk og organisatorisk eftersyn af Danske Fysioterapeuters sekretariat, med henblik på at der her kan slankes, og at der i højere grad kan ske en opgaveglidning af faglige opgaver til regi af DSF og de faglige selskaber. Det vil også muliggøre allokering af penge til faglig udvikling og foreningens politik til gavn for medlemmerne, bliver det anført.

I **Lederrådet** blev det kommenteret, at det er svært at se mellemregningerne, og hvordan man er nået frem til anbefalingerne, og at det ligeledes har været svært at mærke medlemsinddragelsen i processen.

Region Syddanmark påpeger, at økonomi er vigtig, og at eftersynet ikke må blive et spareprojekt.

Region Nordjylland undrer sig over ikke at kunne genfinde holdninger fra regionskonference '17-'18 og dialogmøde 2019 – f.eks. omkring regional politisk oprustning med regionale næstformænd og/eller regional sekretariatshjælp. Dette er slet ikke nævnt. Derfor undrer det også, at forslaget understøttes med formodninger om hvad forslaget vil kunne bidrage med ift. målsætningen for den politiske struktur.

Der peges videre på, at regionsbestyrelser og TR-grupper længe har snakket om, at det er svært at rekruttere frivillige.

DSF savner langt mere ambitiøse hensigter for udvikling af faget samt samarbejde og synergi mellem det faglige og politiske, når det gælder foreningens indsatser. Det kritiseres, at der kun er en perifer behandling af det faglige i anbefalingerne om en ny struktur, og at DSF og faglige selskaber ikke har været involveret i analyser eller udviklingen af forslag til ny struktur. F.eks. påpeges det, at klyngerne i højere grad er beskrevet som en politisk forgrening til de nuværende regionsbestyrelser med fokus på det politiske arbejde, fremfor at de skal være en vigtig faktor i udviklingen af fagligheden.

EFPF efterlyser generelt transparens i, hvilke økonomiske interesser et medlem af hovedbestyrelsen, repræsentantskabet, klyngeformand mv. har. Det samme bliver nævnt i **UP**. **EFPF** mener videre, at DSF skal være en selvstændig enhed, der opkræver egne medlemsgebyrer.

Region Midtjylland peger på, at det er vigtigt at få økonomien på plads, at en evt. ny struktur kommer til at kræve et meget stort formidlingsarbejde ift. at forklare den, og at informationerne skal være på et meget mere inkluderende niveau end i dag, hvis man vil tættere på medlemmerne – det kræver formidling og sprog som alle kan forstå.

TR-rådet spørger, hvorfor der skal være elektronisk urafstemning blandt de fuldtidsfrikøbte men fremmøde valg til de repræsentantskabsvalgte. Samtidig savnes der større klarhed på regionformænds ansvarsområder. Endelig påpeges det, at nedlæggelse, sammenlægning og ophør af klynger vil påvirke antallet af repræsentanter i repræsentantskabet.

PF savner både retning og transparens i foreningens arbejde og finder ikke belæg for, at anbefalingerne vil imødekomme dette. PF mener, at retning og vision, samt kerneopgave og mission bør afklares før en struktur, der kan løfte dette kan defineres og konkretiseres. PF efterspørger desuden en overordnet analyse af, hvad der fylder hos medlemmerne, og om foreningens midler bruges bedst på lønnede politikere eller på sekretariatsmedarbejdere til at løse kerneopgaven. PF stiller desuden en række spørgsmål:

- Hvorledes varetages de mange modsatrettede interesser i én samlet forening uanset struktur?
- Hvorledes tænkes eksempelvis ledere, studerende, lektorerne og akademikere ind? Er de blevet spurgt, hvorledes de kan se sig i Danske Fysioterapeuter?
- Kan det tværsektorielle samarbejde udvikles og driftes på basis af frivillighed?
- Hvor er fraktionerne i forslaget? Er de overflødige i den politiske struktur i Danske Fysioterapeuter?
- Hvor er TR, Amir og SU? Er der drøftet en udvikling?
- Hvorledes tænkes DSF's sammenhæng med resten af foreningen? Er en gennemgående drøftelse vedrørende det planlagt?

- Hvorledes understøtter den foreslåede struktur at fysioterapeuter positionerer sig tværfagligt?